

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
SANTA AGNA 19. PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV : NÚMERO 4331 : BARCELONA, DIUMENGE, 25 DE FEBRER DE 1917 : UN NÚMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA :
CARRER EST, 16 TELEFON 2293

Exclusiva per a majors d'edat

Carrer Condal, número 9, primer
Acadèmia Pràctica de Comerç i Idiomes

Ensenyança també per correspondència

Per 3 pessetes al mes MECANOGRÀFIA. Diversitat de màquines visibles i modernes. — Dos de 5 pessetes al mes LLENGÜES VIVES. Mètode directe, per professors experts estrangers. — REFORMA DE LLETRA. Nord-americana, redondilla, gòtica. — ORTOGRAFIA PRÀCTICA. — CORRESPONDÈNCIA comercial, nacional i estrangera. — TAQUIGRAFIA. Variats sistemes. — CALCUL mercantil, Aritmètica-Geometria. — TENDURIA DE LLIBRES per partida doble. — COMPTABILITAT mercantil, industrial, bancària, borsàtil. — TÍTOL DE TENDURER DE LLIBRES previ examen de suficiència. — L'establiment funciona de nou a una sala i de tres a onze mil. — Les classes per a SEXTORES, en local especial. — Les lliçons són individuals i d'absoluta independència. Carrer Condal, número 9, primer

ELIXIR ESTOMACAL

de Saiz de Carlos (STOMALIX)

Es recetado por los médicos de las cinco partes del mundo porque tonifica, ayuda a las digestiones y abre el apetito, curando las molestias del

ESTÓMAGO É INTESTINOS

el dolor de estómago, la dispepsia, las acedias, vómitos, inapetencia, diarreas en niños y adultos que, a veces, alternan con estreñimiento, dilatación y úlcera del estómago, etc. Es antiséptico.

De venta en las principales farmacias del mundo y en Serrano, 30, MADRID, desde donde se remiten folletos a quien los pida.

Als Que pa- toixin TOS

per fort i crònica que sigui, prenguin, les renomades PASTILLES del DR. ANDREU. Són tan ràpids i segurs els efectes d'aquestes pastilles, que a les primeres presses se sent ja un alivi que sorpren i anima, i casi sempre desapareix la tos per complet a l'acabar la primera capsula.

Els que tinguin ASMA o sofocació, usin els PAPERS ACCATS o els CIGARRETS ANTIASTÀTICS d'l mateix Doctor, que calmen desseguida els atacs i de nit permeten dormir tranquil·lament. — Demànit-se prospectes.

Dr. Serrallach Especialista ronyons, matriu, vies urinàries i nà-
lisis or na. De 12 a 2 i de 6 a 9. Festius, 10 a 12. DELAL, 40

Els problemes esperituals de la gran guerra

II

Ni pel camí de França, ni pel de l'Anglaterra, podem trobar, a través la història esperitual d'aquests dos pobles, una tirania de cultura.

Francia és el poble que més meravellósament ha reunit i magnificat l'herència esperitual de les races de clàssicisme. Hi ha en la seva civilització un gràciós i dolc lligament de totes les valors de l'Intel·lecte i del sentiment. Mai cap home representatiu s'ergueix allí com un dinamisme social, com una absorció de gèstes patriòtiques, com una sinuació de factors ètnics sotmesos a una llei de disciplina fèrria.

Les manifestacions filosòfiques de la raça francesa prenen de punt de partida aquell renovador impuls de cartesianisme, estableixen una perdurable emancipació del magne concepte de substància.

De la divisió, del concepte metafísic de substància Locke en tregué la famosa teoria racional dels orígens. Pot dir-se que tot el moviment positivista que havia de rebre els principals culmenis successivament en Littré, Comte i Spencer, té la seva arrel més fonamentada en les concepcions físiques de Bacon de Verulam i en la filosofia abstracta i esperitual de Descartes.

I l'atracció continua a través de Condillace i el materialista més pulcre i elegant i segueix en D'Alembert, En Pontanell, En Voltaire, tots ells amara d'una formidable ironia transcendental i trasbalsadora.

Tots aquests aspectes del pensament filosòfic de la França tenen una fonda esperitualitat llatina, un gèste de franca, de cordial investigació cap a nous horitzons radiant de generoses promesses. Res més humà, que tota la bastida cultural de la ciència especulativa francesa. Cada estudi, cada compulsació, cada «boute» sis vol, és tendenciosa cap a finalitats clares i concretes, cap a resolucions de problemes atormentadors. I si alguna lleugeresa s'hi remarca no és originada per la fatiga de lo abstrus, de l'ens metafísic, sinó perquè per als francesos el món és cosa molt real que no admet ambigüitats capcioses de paraules, perquè la filosofia no és allí un terreny vedat i laberíntic, sinó una agraçada manera de eixir a l'encontre de les categories supremes de la existència.

Més fecunditat hi ha encara en el desocapdament la impulsió política. Les teoritzacions que a aquest noble propòsit ens ha donat la França, són d'una divina intuïció i d'un romanticisme generós i atraiat. Saint-Simon, Fourier, Louis Blanc, Proudhon, Lerroux, Bazard, Eulastin, esplèndids romàntics que del-

xaren en l'ànima de la humanitat espai i matèria per a tots els somnis, i base i fonament indestructible per a totes les realitats futures.

Hi ha un sol poble al món, on una paraula fou consagrada de tan ferma i espontània manera, que a lluc dita per un bufó en l'ambient vagarós i banal d'un teatre, fou elcloure totes les flors literàries i filosòfiques de la llibertat política, i va donar set d'ideal a totes les generacions contemporànies i va resoldre a priori i sense un teixint de problemes a tots els pobles de la civilització. Fou a França, que Beaumarchais fou llicenciat en una escena del seu «Figaro» immortal la paraula ciutadana. Jamai una expressió va ésser més foncadora. Cap casta asiàtica, ni cap patrio- tisme, ni cap sacerdoti tingué la polixança in- contineblable d'afar a tot un poble envers als seus destins, sonant al mateix temps per la seva mateixa ruta el camí dels destins de tots els pobles que volguessin ésser deslliurats.

La França hi ha posat al món aquesta sal del liberalisme modern del qual ne som tots participants i aduec heredes directes. La França ens ha donat la meitat de la nostra ànima; ella ens ha ensenyat a llegir en el llibre dels destins; ella ens ha encomanat aquesta de- ra de no assolir-nos mai prou de llibertat; ella, amb el seu propi sacrifici ens allibera a tots i la sang dels seus fills sobra pel terror de la llur patria ha vingut generosament a assaonar el nostre i el dels altres. El món encara en viu de la dignitat d'un poble que durant molts anys seguit se revoltà contra les tirànies ancestrals...

També a l'Anglaterra se produeix aquest mateix fenomen de la cultura que podríem apolar democràtica en contraposició a la de l'Alemanya.

Dos de Adam Smith la economia política prepara la evolució cap a les supremes fórmules del doctrinarisme marxista. I així com els mètodes científics rebieren un gran impuls amb les elucubracions de Bacon i la filosofia troba la seva nova i abundosa font en Descartes, Smith traçà el quadre general en que havien de desenvolupar-se posteriorment totes les afirmacions de la economia política i social.

L'Anglaterra dona encara al món un nou esperit de llibertat amb les seves escoles lli- uerembistes, ont hi ha la mèdula viva de tota la riquesa industrial, i en ont batge tota una àmplia i ferma llibertat de les activitats i les iniciatives productores. Podria dir-se que la situació dels negocis, el lliure canvi constituïa una manifestació de fraternitat internacional, una fórmula paradoxalment

burgesa que dona marge a les emancipacions treballadores.

Si Descartes tingué per precursor a Canterbury i Proudhon a Brissot de Warville qui seixanta anys abans ja havia fet la famosa afirmació de que la propietat és un robu, ja Hume s'havia adevensat a Adam Smith fundant en certa manera l'industrialisme econòmic i les llibertats condicionades del pare de l'economia, també l'actualíssim Henry George s'havia vist precedit de Quesnay.

Però és de remarcar com l'esperit liberal no s'en surt pas gens de la França i de l'Anglaterra.

Remarqueu per a tñir aquest bosqueix il·lustrat i incomplet que no hi ha en les corrents científiques de la França i de l'Alemanya, res que pugui induir a exarcebacions de la força material al fonament de tiranies d'Estat o de concentració de puixances socials i polítiques.

Hi ha si, pel contrari, una noble estimulació romàntica, un impuls generós de renou- ciament a les càbales filosòfiques als gèstos ensimismaments. Tot és allí clar i franc, en els procediments i en la finalitat.

El sentimentalisme francès i la cerebració anglesa es completen d'una faigó perfecta i meravellosa. Diries que l'equilibri d'un món pot radicar molt bé en el cor inflammat de França servit pels nervis sensibles i el cervell de l'Anglaterra.

Amb aqueixes soles normes, amb aqueix factors culturals se crea tot un món lliure i omnipotent sense exaltacions megalomàniques o idolòtiques.

En veritat que aquestes normes de civilització poden menyspreuar l'apoi de baionetes, i fins desafiar gallardament totes les que vulguin oposar-se-li.

FRANCESC CAÑADAS

La carn de vedella

Declaracions de l'alcalde

Ahigal migdia l'alcalde senyor Marqués d'Olerdola va fer unes importants declaracions als periodistes relacionades amb el problema del preu de les carns a Barcelona, especialment pel que fa al preu de la carn de vedella que resolució definitiva està pendent d'aprovació del Consistori.

Els abasteixadors de carn de vedella a la nostra ciutat s'han burlat contínuament a les ordres donades per l'alcalde per que aquesta no disposava d'un contracte amb ells amb el qual poder-los fer complir el que n'ells se els senyalava.

D'aquí que el senyor Marqués d'Olerdola procurés donar una solució al assumpte en vista de l'augment injusti-

tífic que anava adquirint el preu de la carn de vedella. A aquest efecte va convocar tots els abasteixadors, i després d'una llarga i laboriosa gestió varen firmar-se unes bases entre l'alcalde i els abasteixadors, amb les quals s'establí la regularitat amb el preu de compra de les vedelles a Galícia, preu a que devien donar la carn els abasteixadors als carnicers i preu a que aquests havien de donar-la al consumidor.

Amb aquestes bases, que varen firmar tots els abasteixadors, excepte dos, es venia a sentar la justa teoria de que qui havia de regular el mercat era el comprador i no els remaders de Galícia, que amb les seves exigències injustificades feien beneficis fabulosos determinant que aquí es vengués la carn més cara que enlloc. Es destruïa així mateix la costum incomprensible de que els abasteixadors s'avinguessin a comprar vedelles sense sapiguer el preu, la qual cosa motivava que les posaven al preu que volien. Aquesta forma de vendre motivava un gran negoci als comissionistes de bestiar de Galícia, que s'havien fet fortunes fabulosos en pocs anys.

Per tot això semblava que aquestes bases proposades per l'alcalde havien d'ésser complides pels abasteixadors, als qual únicament els reportaven beneficis, puix amb elles es lliuraven de la tutela del comissionistes gallegos, obligant a aquests a regular el preu de les vedelles.

Comprentent-ho així, els abasteixadors firmaren les bases en el mes de agost de l'any passat, i en virtut d'elles pel mes de setembre havien de rebai- xar la carn de deu cèntims el kilo, cinc cèntims més el desembre i deu cèntims més el gener.

Per consegüent la rebaija del preu de les vedelles per part dels comissionistes de Galícia, l'alcalde autoritzava als abasteixadors de no matar algun dia a l'objecte de obligar als esmentats comissionistes a rebaijar el preu de les vedelles.

Aquestes bases a qui perjudicaven eren als comissionistes de Galícia, però no per que ells fossin un mal negoci per ells. Limitaven purament la ganància exagerada que obtenien venent al preu que volien. D'aquesta rebaija es reservava una petita part als carnicers, que al preu que els donaven la carn els abasteixadors feien un mal negoci, venint obligats, com venien, a vendre-la al preu que els marcava l'alcalde. Però era just que d'aquest benefici que s'obtenia amb aquelles bases en sortís beneficiat el públic, per que d'altra manera no venia justifica-

da la intervenció de l'alcalde purament per arregar qüestions entre abasteixadors i carnicers que no tenen més que un caràcter particular.

L'alcalde, senyor Marqués d'Olerdola, creient resolt el conflicte, va anunciar per mitjà de la premsa els preus a que s'havia posat la carn de vedella en les felxes més amunt apuntades. Però va arribar el setembre i la carn no va baixar, com tampoc va baixar el desembre i el gener. Què havia passat, doncs, per que els abasteixadors no abaixessin el preu de la carn?

Aquí entrem ara en joc els comissionistes gallegos i una serie de causes de caràcter privat, les quals motiven un acord secret pres entre comissionistes i abasteixadors en benefici seu i en perjudici del públic de Barcelona. Aquest contracte consisteix en anul·lar aquelles bases que havien firmat els abasteixadors i l'alcalde, donant amb aquest fet una prova tan grossa de desprecupació i de poca fermesa en sostenir una firma que és impossible poder-lo justificar.

En virtut d'aquest acord secret els abasteixadors amenacen als carnicers si no els prenen la carn al preu que diguin i com que aquí hi entrem també altres raons de caràcter privat els carnicers obeeixen les indicacions dels abasteixadors. Però aquests ja no són tan càndids com abans. De les bases fetes entre ells i l'alcalde en treuen una ensenyança i és la de que usant de l'autorització que els donava l'alcalde, complint aquelles bases, de no matar vedelles de tant en tant, es vau per les estadístiques de l'escondor que uns dies no en maten quasi cap i altres en maten moltes. Amb aquesta tàctica procuren la rebaija dels preus de les vedelles dels comissionistes de Galícia.

No complint les bases firmades els abasteixadors logren un gran negoci per que es queden els vint-i-cinc cèntims per kilo que havien de rebaijar del preu de la carn a l'objecte de donar-la més barato al públic. I aquest procedir que sembla poca cosa representa un gros benefici a favor dels abasteixadors que fent un estat comparatiu de les vedelles que des del mes d'agost s'havien sacrificat resulta que aquell ral per kilo es torna en un benefici de prop de 500 mil pessetes que obtenen els abasteixadors.

L'alcalde, en vista de que els abasteixadors falten al compromís de les bases, proposa que l'Ajuntament se ocupi de la resolució del preu de la carn de vedella establint unes noves bases en el reglament d'abasteixadors per les quals es vegin obligats a complir les disposicions de l'Ajuntament que és la que fixarà el preu de la carn de vedella segons les oscil·lacions del mercat. Els comissionistes de Galícia, amb aquestes noves bases proposades a l'aprovació del Consistori per la Comissió especial, es veuen obligats a regular els preus.

Demés s'estableix que qui vulgui ésser abasteixador haurà de dipositar una fiança a l'Ajuntament i firmar adames el compromís que veu obligat a acatar i si no els compleix se li posarà multa. En el concepte de la fiança els abasteixadors han guanyat amb les noves bases perquè amb les antigues se senyalava la fiança als abasteixadors en 600 mil pessetes, essent ara molt més baixa.

Però les noves bases són més fermes, que les anteriors en tota la seva totalitat i per això no són de l'agrat dels abasteixadors. Aquests ara volent se el pes a sobre fan tots els esforços possibles per a lograr que's posin en vigor les antigues bases.

Sobre aquest punt deia el senyor Marqués d'Olerdola que posaria tota la seva influència per que fossin aprovades les noves bases per que creu que ja es hora de que aquesta qüestió sigui resolta en definitiva.

Aquestes són en síntesi les manifestacions que va fer ahir l'alcalde als periodistes sobre aquesta important qüestió de la carn de vedella que segurament serà tractada i resolta en la vinenta sessió de l'Ajuntament.

Per a ampliar els antecedents sobre aquesta qüestió anunciem als nos res llegidors que abans de la sessió vinenta de l'Ajuntament donarem compte d'unes declaracions sobre aquest particular del nostre estimat amic senyor Vila Marieges, individu formant part de la Comissió consistorial especialment encarregada de la solució del preu de la carn de vedella, qual Comissió està integrada ademés pels senyors Rocha i Durán i Ventosa.

Comentari de la guerra

Esperant les ofensives

Així, en plural: les ofensives, es a dir, la ofensiva al front occidental i la ofensiva al front oriental, car si rera les trinxeres franceses s'hi fa un intensíssim treball de preparació, rera la línia de foc del front russo-romenés també s'hi treballa. Els crítics militars russos, segons diu un telegrama de Petrogrado, estan d'acord per afirmar que els exèrcits de l'emperador Nicolau estan ja completament disposats per a començar, a la primavera, una ofensiva formidable, que pugui decidir de la sort dels imperis centrals, afegint que els nous exèrcits russos ja estan proveïts del material de guerra necessari.

Si ço que diu el telegrama de referència fos verament cert, car tot el que prové de Rússia cal posar-ho sempre en tela de judici, podria creure's en una propera acció simultània dels exèrcits aliats d'Orient i d'Occident, acció esperada sempre per tots els estratèges i que fins ara no s'ha produït, o que si s'ha produït, ha sigut en un espai de temps molt curt, ço que li ha tret eficàcia.

Els comunicats dels Estats Majors del front francès d'aquests dies, si no son anodins poc se n'hi manca, car no tenen altre interès que el de notificar-nos que continú el «sondeig» d'ambdós exèrcits bel·ligerants, els quals s'entenen en molestar-se amb petits atacs i «escaramuxes» insignificants, sens dubte per a desbarbar els plans de l'adversari. Del front de Salònic no s'en torna a parlar, lo qual no es pas motiu per a que se l'oblidi, essent com és Salònic, pels aliats, la clau del Mediterrani occidental.

Es de suposar que si a Rússia es prepara una grossa ofensiva, serà amb connexió directa amb l'exèrcit del general Serrail, més encara que amb els exèrcits d'Occident, que no han de ficar-se sino d'ells mateixos si volen, en efecte, guanyar la partida.

En tant, la guerra submarina està en el ple i fa de les seves a discreció. Els telegrams anunciant vaixells tirats a fons son cada volta més nombrosos. Alemanya compleix el que prometé, realitza les seves amenaces, no respectant res i burlant-se dels drets més sagrats dels pobles. Verament, en les zones bloquejades, la situació es cada dia més greu, però no es pas insostenible, car els aliats continuen rebent queviures i municions per la via marítima: el terrorisme alemany fereix més el moral que no desbarba el tràfic, i si els aliats s'apressen a combatre'ls es més per l'humiliació que representa, per l'insolència que es, que no pas pel dany que causa. Estratègicament, el terrorisme marítim resulta nul, com el terrorisme aeri, com les «zappelinades» a que ens havien acostumat els alemanys i que tant bons resultats dongueren per a les lloves d'homes a Anglaterra i per a l'establiment del servei militar obligatori.

Al terrorisme alemany han respost els aliats amb la mobilització civil, amb l'intensificació de les indústries de guerra i amb un bloqueig més estret encara que accentuï el malestar econòmic dels imperis centrals, malestar confirmat per informacions fidedignes. Tot això esperant l'ofensiva de primavera—o les ofensives, si volen—que per tot el que's veu seran terribles, formidables, i a les que res de lo estèvingut fins ara s'hi podrà comparar.

X.

DEMA

En el FOLLETÓ LITERARI
publicarem algunes de les

POESIES

premiades en els Jocs Florals
de Buenos Aires
... d'aquest any ...

LA POLITICA

PODRÍEM escriure una trascendental desquici sobre les probabilitats que hi hagi de que'l parlamentarisme espanyol es esteril i malestruc per que'l poble que'l sustenta i el nodreix l'influència i sobre les que també existeixen per a creure que'l

Bodes i bateigs

Per a comprar bosses capes amb gust econòmic, visiteu l'antiga fàbrica de capes

carrer Sant Pau, 38

Aparells parlants

discs i colles amb el
COMPRA, CANVI I LLOGUER
NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona
Isurcal Plaça Trilla, núm. 4, Gracia

—Ha sigut demanat permís a don Angel Guimerà per a impressionar la seva darrera obra «Jesús que torna».

—La col·laboradora artista cinematogràfica Mistiguet, junt amb Mlle. Musidora i Na Maria Luisa Derval, han sigut contractades per la nova empresa francesa A. Hugon-Films, que s'ha dedicat immediatament a la impressió de grans films.

—Proximament apareixerà una nova pel·lícula de series, editada per la casa «Gau-mont» denominada «Judeu».

—Es diu que Charles Chaplin «Charlot» no filmarà en la successió per a la Casa Mutual Film, fent-ho en canvi de nou a la famosa Keystone-Company.

—Ha acabat les seves tasques en el Euterpe de Sabadell la companyia d'equestre que hi actuava.

Avui hi debutarà la de drama que dirigeixen els senyors Muñoz i Vigo.

—El segon (viol) figuren Mozart, Corelli, Couperin, Bach, Schubert, Schumann, Sarasate i Mendelssohn.

El tercer serà dedicat enterament a composicions de gran nombre d'elles, en primer lloc, de la propia concertista, i en qual executió pondran part distingits artistes.

—Hui s'acaba el programa de les peces que la Orquestra Sinfònica executarà avui diumenge per la tarda en el Concert del Círcol de Sans.

PRIMERA PART
«Carnaval Romà», obertura; H. Berlioz.
«Danza Anacleta», Nicolau.
«Larghetto», del quintet en «La», (clarinet senyor Vives); Mozart.
«Scherzo», sobre la cançó popular «Un pobre pagès»; Lamote de Grignon.
«La gata i el bellitre», cançó popular catalana; Lamote de Grignon.

SEGONA PART
«Aria en do», Bach.
«Goyescas», intermedi; Granados.
«Rondalla Aragonesa» (instrumentada pel Mestre Lamote de Grignon); Granados.
«Mort d'Isolda», Wagner.
«Tannhauser», obertura; Wagner.

VARIA
Ahr va començar a funcionar el Centre Regional dels Còps de Telegrafs, primer en senzill i després en duplex, és a dir cursant-se simultàniament dos series de telegrafs en sentit invers, amb la Central de Madrid per mitjà del sistema telegràfic automàtic imprès «Whoutstone-Cress» de quina inauguració ens varem ocupar d'ies enrere.

El rei va presenciar aquesta operació en la Central de Madrid, fent-ne grans elogis. Al acte es trobaren també altres personalitats de la política.

—S'ha reunit la Junta de la Societat d'Atenció de Forasters donant-se compte en la mateixa de varies comunicacions i tractant-se ademes d'assumptes de tràmit.

-Tingui
la seguretat de que no hi ha altra casa a Barcelona que vegui tant barato com la CAMERIA BELLPORT. Actualment líquida pàr dels seus genres per ampliació de local.

Camises pliques extra, abans 350 ara 215
Lligacames pell extra, 1 050
Trajes llana, 1050
Colls fil, 050
Camions llana, 1 065

Carrer del Call, 315.—Teléfono 1432
Suersal Archs 2, enfront Placsa Nova

—S'ha cursat el següent telegrama dirigint-se excel·lentíssims senyors president del Consell de Ministres i ministre d'Estat.

«Associació Almaceneros de vinos Barcelona ante angustiosa situación creada por acotit navieros que pretenden sin razón fletes prohibitivos para transportar vinos Puerto Cetto excludido zona bloque acuden a V. S. para que interponga su valiosa influencia en evitación serio conflicto que produciría el tener que cerrar nuestros almacenes dejando de ratrar vinos comprados por imposibilidad servir compromisos con nuestros compradores».

Flete que piden navieros es al parecer de cuarenta y dos posetas por boco y lleno y vacío pero en realidad es sesenta pesetas sin seguro mercancia cuando antes primero corrient era de veintitres pesetas siendo imposible que seguro guerra represente treinta y tres pesetas por boco y seis hectolitros.—El presidente, José Ventosa».

Informació Telegràfica i Telefònica

Servei especial d'EL POBLE : CATALA ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

Parla En Romanones

Madrid, 24.—El president del Consell ha manifestat que havia rebut moltes felicitacions per la votació d'ahir al Senat.

Les admet amb moltíssim gust, per que, realment, la votació fou molt satisfactoria i una de les més nobres que s'han conegut aquests darrers anys a l'Alta Cambra.

Aquesta tarda ha dit—segurà al Congrés el projecte de ferro-carrils secundaris.

Ha dit també que ahir els diputats ministerials li havien demanat permís per a firmar la proposició demanant que no es tanquin les Cortes, sense que s'aprovi el projecte de ferro-carrils.

El president els autoritzà i ho prova el fet de que les tres darreres firmes són les dels senyors Argente, Daniel López i Brocas.

El diàleg començarà al Congrés el debat sobre el Marroc, constent els senyors Jimeno i Llaque als ordres.

El debat—ha afegit el president—continuarà els dies successius.

Els periodistes han acollit amb un somriure les declaracions del comte de Romanones, qui també somrient ha insistit el president, dient que continuaran les sessions.

Amò tot la impressió dominant és que s'encararà el dimicres.

Aquesta tarda el president anirà al Senat, amb l'objecte d'assistir a la reunió que celebrarà la comissió del projecte del Codi miner en la qual es tractarà del valor particular formulat pel senyor Gullon.

El president es proposa que aquesta mateixa tarda comenci la discussió del projecte.

Contra els submarins

Ferrol, 24.—Els tripulants dels vaixells pesquers diuen que en alta mar creuen gran nombre de vaixells de guerra anglesos i franceses per a fer fugir als submarins.

També es veuen alguns vaixells mercants armats.

Torreller. — Prohibit

Ferrol, 24.—Ha marxat a Marín el torreller número 10 per a unir-se a l'esquadra.

Al port hi ha-haurà absolut de tràfic per no entrar vaixells.

De Governació

Madrid, 24.—El ministre de la Governació ha despatxat ampliatment amb el president.

—esperar la resposta i senadors per assistir a les votacions definitives aquesta tarda.

Realment—ha dit el senyor Ruiz Giménez—no farán falta, car ja hi havia a Madrid nombre suficient.

Moneda falsa

Saragosa, 24.—S'ha descobert una important falsificació de moneda.

La policia s'ha incautat de 1.070 monedes falses de duro, 711 pessetes senzilles i 62 dobles.

Ademes de dos bitllets falsos de cent pessetes i cinc de vintidues pessetes.

Sembla que la fabrica de moneda falsa de on procedien les monedes ocupades està establerta en Barcelona.

En dita Junta general, després d'aprovar les gestions de la Directiva, s'acordà que una nòrdica Comissió de l'Associació General en nom dels afectats d'aquesta capital passés a Madrid i amb amplies facultats proposés en dita assemblea les conclusions convenientes i realitzant quines gestions fossin convenientes prop dels Poders públics.

Formen part de dita Comissió els senyors Antón, Buxó, Guiler, Durán i Fossas i Porta. Segurament, durant la importància de l'assumpte, acudirà a l'Assemblea de Madrid i altres interessats que's sumaran a l'esmentada Comissió.

-CALSAT oosit a mà, per a cavaller, a 1975. **LAS ARANES**, xarolina, la millor, a 1975. **LA CAIXA DE JANE I S.** No us equivoqueu, enfront a la Caixa d'Estalvis.

-Vichy Catala. Aigua mineral natural, digestiva i més econòmica que les seves similars.

El Dipòsit Comercial
S'ha reunit la Comissió que actua en l'implantació del Dipòsit comercial en Barcelona, deliberant sobre el projecte d'Estatut per que ha de regir-se dit Dipòsit, que no quedà aprovat per ausencia motivada per indisposició d'alguns regidors. S'acordà reunir-se novament per a l'aprovació definitiva de dit projecte.

Assistiren ademes del senyor Alemdo, que presidí la reunió, els regidors senyors Roda, Gil i Vila Miralles, el comte de Queralt en representació del Poment del Treball Nacional, el baró de Perpinyà en representació de la Cambra de Comerç, En Ignasi Girona per l'Institut Agrícola de Sant Isidre, el senyor Ferrer i Vidal per la Cambra Industrial i el Secretari de la Comissió En Oriol Martorell.

Notes Comercials a Llotja
Farines: Extrablancas número 1, a 53, super-fina blanca número 2, de 49 a 51; extra força número 1, de 54 a 55. Tot pessetes els 100 kilos sobre carro, a Barcelona. Preus fermes.

Blats: Poques operacions. Villacabras a 67 r. fanega, preu d'origen (Mercat molt desanimat) de 67 r. fanega, preu d'origen a què venen de blat, estan exposats a pagar una multa, si no's subjecten a vendre'l amb arregio a la taxa oficial que ha fixat el Govern, lo que per altra part resulta difícil donada la variació de blats).

Blat de moro. Plata a 3450 pessetes els 100 kilos, sobre carro en aquesta. Preus fermes. Civada: Mancha, 3350 a 34; Urgell 33. Tot pessetes els 100 kilos, sobre carro, en aquesta. Preus fermes. Mercat encalmat.

Avena: Mancha, a 30 pessetes; Extremitura, de 3050 a 31; tots els 100 kilos sobre carro en aquesta.

Arroz: Benlloc, base oro, a 46 pessetes; Bomba, de 65 a 69, tot els 100 kilos i sobre carro en aquesta. Mercat animat.

Monjotes: Pina Valencia a 64 pessetes; Amouillina, a 63; Pinta Castilla, de 61 a 62; Castilla blanca, a 70; Mallorca blanca, a 63. Tot els 100 kilos i sobre carro en aquesta. Preus fermes. Mercat animat.

Segó: De 14 a 1450 rals els 70 litros; Segon de 1550 a 16; Prims a 1650; quarts, a 1625 pessetes els 60 kilos; tercers, a 1750; segons, a 1850; número 4 a 21. Preus fermes.

Sigrons: Andalus, de 42 a 53 (segons el tamany); alfarates, de 5250 a 55 (segons el tamany). Tot pessetes els 100 kilos i sobre carro en aquesta. Mercat encalmat.

Garrotes: negra, a 3450 rals els 42 kilos; Matalafera a 5350; Roja, a 33; Ibiza, a 31; Mallorca, a 30. Preus fermes.

la Cambra per la mort del senyor Gallego Diaz.

El comte de ROMANONES declara que'l govern retrà el dictamen del pressupost de gastos de reconstrucció nacional de la secció del ministeri de Marina.

El general WEYLER demana que al preveir-se sonadures vitalicies es tingui en compte als generals.

El comte de ROMANONES contesta que no oblidarà les paraules del general Weyler.

El senyor SANCHEZ DE TOGA afirma que no pot retirar-se el dictamen que s'ha fet al ministeri de Marina perquè ha sigut remès per el Congrés.

El comte de ROMANONES diu que'l govern s'ha limitat a pregar que fos retirat el dictamen.

El senyor DIAZ AGERO demana al ministre de la Governació que denegui la petició que s'ha formulat per a construir una plaça de braus a Madrid sempre que no sigui deixada a l'Hospital Provincial.

Els senyors RENGIFO I TORMO s'adhereixen al preu del senyor Diaz Agero, respecte a la nova plaça de toros que's projecta construir a Madrid.

El comte de ROMANONES diu que'l Govern estudiarà la fórmula de complaire a la Diputació.

El senyor MORAL demana que s'autoritzi la exportació de ferro a Portugal.

L'arquebisbe de TARRAGONA demana que es paguin els atrasos que's deuen a la guarda civil.

El senyor TORMO s'oposa de la venda de sepulcres en les Sagrarios, assumpte que califica d'escandalós.

S'entra a l'ordre del dia i s'admeten els dictàmens de la comissió mixta dels projectes de llei d'autoritzacions al Govern i el de protecció a les industries.

S'aproben en votació definitiva, després de dos votacions, següents.

S'acorda la sessió.

CONGRES

Madrid, 24.—A dos quarts de quatre i cinc minuts s'obria la sessió sota la presidència del senyor Villanueva.

En el banc blau hi ha el ministre de la Governació.

El senyor COMENGE formula un preu de interès local, al que contesta el ministre de la Governació.

El senyor ROMERO diu: Si a Espanya no hi hagués l'Parlament i Premsa, viuríem pitjor que al Marroc.

El senyor SANCHEZ DE TOGA afirma que no oblidarà les paraules del general Weyler.

El senyor ROMERO: En el Marroc cada hui porta un fusell per a defensar-se. (Rialles). Aquí no podem sortir al carrer armats. (Més rialles).

El Parlament i la Premsa són les dues úniques armes de defensa que tenim.

El ministre de la GOVERNACIO: Estimo el Parlament i la Premsa.

Periodista he sigut i me ho honro amb ell.

El senyor AYUSO parla d'un expedient en que ha intervingut el governador de Huelva.

El ministre de la GOVERNACIO promet informar-se de l'assumpte.

El senyor BERTRAN I MUSITU critica el reglament dictat pel Govern per al secretari municipal i intervé en qüestions de modificació.

El ministre de la GOVERNACIO li contesta que el reglament és provisional i que quan se tracti d'elvar-lo a definitiu serà ocasió d'estudiar la conveniència de reformar-lo.

Rectifica el senyor BERTRAN I MUSITU i el ministre de la GOVERNACIO.

El senyor MORENO MENDOZA, en un fogós discurs, denuncia atropells de que diu que s'ha comès de rebre de las Cabañas per part d'un sargent de la guarda civil, segons afirma l'orador, està al servei del caicó.

Demana que sigui castigat l'autoritat sargent, que amb sa conducta—diu—deshonra al cos.

El ministre de la GOVERNACIO diu que demanarà informes dels fets denunciats. Fa una calurosa defensa de la guarda civil.

El senyor MORENO MENDOZA: Jo no vaig atacar a la guarda civil. Vaig denunciar a un individu del cos que'l deshonra amb la seva conducta. No deu desmentir-se sense caslle, pel propi prestigi de la guarda civil.

El senyor LA CHICA censura al comitè de l'observatori del sucre i demana al ministre d'Hisenda que no's fi de les dades que li faciliti dit comitè, perquè són equivocades.

(Entra a la Cambra el ministre de Foment.)

Sosté la conveniència de derogar la Real ordre que dictà el senyor Urzúiz rebaixant l'arrend del sucre.

El senyor RODES demana la reparació de carreteres de la provincia de Lleida.

El ministre de FOMENT li contesta. Com Lleida—diu—hi ha moltes provincies. Tinc demanats reberts. Si el Parlament els vota, seràn reparades les carreteres.

Demana a la Cambra que voti els crèdits de referenda.

El senyor RIU s'adhereix al preu del senyor Rodes i demana que's votin avui els crèdits que ha demanat el senyor Gasot.

El senyor CASTROVIDO pretén parlar. El PRESIDENT li nega la paraula.

(El senyor Castrovido i els republicans protesten.)

El PRESIDENT: Si hi ha temps després dels assumptes que figuren a l'ordre del dia, es tornarà als pregs.

(Escandol.) El senyor Santa Cruz increpa a la majoria, creua l'hemiclei donant veus i accionant enorgulhimen't s'en va del saló entre el soroll de la majoria.

Es anomena en votació ordinària el dictamen de la comissió mixta en el pressupost extraordinari de Gracia i Justicia.

Es lleix el dictamen de la comissió mixta referent al projecte de llei d'autorització.

El senyor TORRES BELENA censura al Govern i al ministre d'Hisenda, de qui diu que no ha tingut valor per a defensar la seva obra.

Afirma que la labor de les Cortes ha sigut estèril i que res s'ha fet en la obra econòmica.

El senyor CASCON MARIN li contesta en nom de la comissió dictaminadora.

El senyor VENTOSA crida l'atenció referent a la modificació que ha fet el Senat en

el projecte, de la qual resulta autoritzat el Govern per a reorganitzar tots els serveis dels ministeris i autoritzat també per a traspassar alguns fondos al reorganitzar els serveis.

El silenci de les minories l'estimo com asentiment.

El senyor VENTOSA rectifica insistint en son criteri.

Tonim—diu—triple pressupost i triple autorització per a emitir deuda.

El ministre d'Hisenda: Tot es conseqüència de la fórmula, en la qual més bé valgué acompanyar jo a ses senyories, que ses senyories a mi. (Rumors).

La fórmula fou iniciada pel senyor Cambó. Les minories quant menys compareixen la responsabilitat amb el govern.

El senyor CAMBO reuote les acusacions del senyor Alba i diu que en el ministeri de Foment hi ha perillós confusió.

Prenguin: Els 30 milions que sobreu de les comunicacions marítimes quedaràn a benefici del Tesor.

El ministre d'Hisenda: Si els dictàmens del pressupost extraordinari no podrà sancionar-los el rei, solis, ni tenir preuq aïsladament. Eren part d'un tot. Seria preuq votar un article en virtut del qual pugui regir.

Això quedà ahir clar, però avui el ministre d'Hisenda afirma que seràn l'els del Regne. Es inadmissible la teoria.

El ministre d'Hisenda: S. S. estableix diferència entre quins pensen com S. S. i quins no són dignes.

Jo, seniat aquí, tinc tanta conciencia com S. S. i dignitat del poder públic. (Ovació de la majoria).

El senyor MATRA: No basta un debat hàbil per a allorr l'essència de les cases, que, realment, són com jo digué i com provaren ahir els senyors Cambó i Ventosa.

El Govern podrà utilitzar la força de la majoria, però jo protesto d'ell.

El ministre d'Hisenda: Crec que quan el Poder públic li assisteix la majoria i el sentiment de les minories és més digno que mai. Les minories sostingueren ahir aquest criteri.

Com han votat allavors el dictamen del pressupost de Gracia i Justicia?

El senyor BUGALLAL manté idéntic criteri que'l senyor Maura i Cambó i diu que conforme a la teoria del ministre d'Hisenda, qualsevol Govern podrà a la sanció regia part del projecte d'Administració local que votaren les Cortes en temps del senyor Maura.

El ministre d'Hisenda insisteix en que's troquen del pressupost extraordinari que han votat ambdues Cambres, seràn llei.

Després de parlar els senyors La Cierva, el ministre d'Hisenda i altres diputats se acopen el debat i s'acorda la sessió a dos quarts de deu.

Comunicat oficial de les onze de la nit
París, 24.—En quasi tot el front hi hagué l'habitual calma.

L'enemic efectuà dos atacs contra les posicions franceses de Violl (Alsacia), sense lograr cap resultat.

DE RUSSIA
Petrograd, 24.—El comunicat oficial diu que'n el front rus hi hagué les operacions de reconeixement i lluites d'infanteria.

D'ANGLATERRA
Folke, 24.—El comunicat oficial anglès diu lo següent:

A la nit del dia 22 del corrent consolidarem nostres posicions al Nord de Juncodocourt on conquistarem part de les trinxeres enemigues fent al mateix temps més de 20 presoners i aporant-nos d'un morter de trinxera.

Al Sud de Petit Muraumont forem progressant ocupant una trinxera enemiga.

A la nit del 23 nostres tropes portaren a cap una operació al Sud de Souchez fent a g'uns presoners i destruint part de les trinxeres enemigues.

A les primeres hores del dia 23 rebuitem variats atacs enemigs al Sud de Armentieres i prop del bosc.

Ni nombre reduït de forces enemigues que logrà penetrar nostres trinxeres fou rebutjat pels presoners.

La Heria enemiga es mostrà més activa que de costum en els voltants del Somme.

Nostres bateries bombardejaren les trinxeres enemigues situades al Sud de Ipres amb bon resultat.

Diversions públiques
Teatres
TEATRE CATALA ROMEA Compagnia JORDA. —Avui, a les quatre primeres d'abono, EL ULTIMO BRAVO I HABLANDO. S'ENTIENDE LA GENTE. A dos quarts de deu, EL ULTIMO BRAVO.

TEATRE TIVOLI
Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre: «Elidria» i «El vals de los pájaros». Nit, a un quart de deu: «Mi hermanito» i «El vals de los pájaros». Entrada, 6 cèntims.

TEATRE DE NOVELTATS
Gran companyia de 5 rruels, a 5 funcions, 2, dirigida per el primer actor Ricardo Güell i el Mre. Rafael Cubas.—Marxa a Madrid el notable primer actor

RICARDO GUELL
contractat expressament per estrenar el teatre de la Sarquela una producció del insigne mestre Vives. Avans de marxà donarà un adieu a Barcelona, avui, diumenge, Tarda, a un quart de quatre, l'opèrta en 3 actes, «Mollas de viento», cantada per la letor. Serà el Pitarero, creació inapèrble d'En Güell, la Sarquela còmica en 1 acte, «El cuento del dragón», graciosíssima creació d'En Güell. Nit, a dos quarts de deu, la sarquela en 2 actes, «Serafín el Pinturero» i la sarquela «El cuento del dragón», interpretades per el primer actor Ricardo Güell. Adieu a Barcelona!

TEATRE DE NOVELTATS
Companyia dramàtica d'rigida per l'eminent ENRIQUE BORRAS en la que hi pren part el primer actor

JAUME BORRAS
Inauguració de la temporada, dijous, primer de mars, estrena del gran drama en tres actes d'En Angel Guimerà.

Jesús que torna
Es despatxa a comptaduria per les cinc primeres funcions.

GRAN TEATRE ESPANYOL Compagnia JORDA. —Avui, tarda, a les 4 nit, a dos quarts de 10, SILENCI I LA BOCA DEL LLOR. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE APOL
Avui, diumenge, drama històric de gran èxit Tarda, a tres quarts de 4, nit, a dos quarts de 10, el gran drama en 7 actes i 12 quadres.

Los misterios de Barcelona

EL BARATO

aquests Magatzems comuniquen
 al públic que la

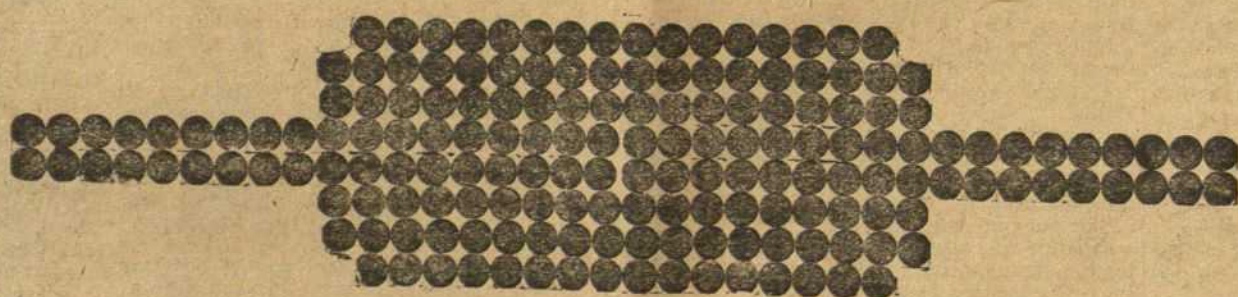
:-: Quinzena Blanca :-:

acabarà el dia 28

en qual data fineixen els 15 dies de venda anunciats amb rebaixa de preus

**Tots els articles de Llenceria
 sense cap excepció es venen actualment amb el
 10 per 100 de descompte**

: Aquesta rebaixa no es perllongarà un sol dia :

NOTA: Els pedidos per correu que es rebien després del 28, encara que estiguessin fetsats de dies anteriors, es serviran sense descompte